

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 105. Quædam decreta circa Moniales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

minimum quidem lucri, aut ejus, quod Sæcul. XVI.
A.C. 1569.
interest, nomine percipiat.

XXII. Decernitur, ut sodalitates quascunque, seu confratrias, quæ disciplinatorum nomine vocantur, Episcopus, prout Tridentino Concilio jussus est, visitet, librosque vel constitutionum, vel meditationum, orationumve, si qui in eisdem exstant, studiose recognoscat, ne quid falsum, commentitiumve, aut apocryphum in illis sit: si quæ vero invenerit, quæ emendationem desiderent, illa vel omnino tollere, vel emendare curet: efficiat præterea, ut confratres etiam nominatim non vocati, ad statas, & solennes processiones accedant, easque recte, atque ordine obeant, atque non mercede conducti, sed pietatis gratia flagella sibi adhibeant.

§. CV.

Quædam decreta circa Moniales.

Postmodum tria reperiuntur capitula *Labh. Coll. Concil. p. 363.*
circa Moniales, seu Religiosas Virgines, ac præprimis innovatur decretum Tridentini Concilii circa Monialium numerum in quolibet Conventu: dein in memoriam revocatur id, quod Pius V. sanxit circa clausuram etiam illarum, quæ *Conversæ* dicuntur: ubi Episcopis injungitur, ut utrumque de-
Hist. Eccles. Tom. XLVIII. Ff cre-

Sæcul. XVI. A.C. 1569. cretum exequi curent. In altero capite decernitur, ut Episcopus poena anathematis dantibus, & recipientibus proposita, interdicat, ne moniales a puellæ, quæ regularem habitum in eorum monasterio susceptura est, parentibus, vel consanguineis, vel curatoribus, nec ab aliis, quibus ipsi ob id sponcione caverent, pecuniam mutuo, aut depositi, aliove quovis nomine sumant, antequam illa professionem regularem confecerit. Episcopus præterea tum impensas æstimet, quæ & in Religionis ingressu, & tempore professionis fieri solent pro vestitu, aut pro aliis rebus, ad ipsius puellæ, vel monasterii usum, commoditatemve pertinentibus: insuper pecuniæ summam præscribat, quam puella alimentorum nomine monasterio det, nisi census, aut alia bona immobilia, quorum annui fructus, ejusdem judicio, ad ea alimenta satis sint, Monasterio attribuantur.

In tertio statuitur, ut facultas superiori Concilio permessa, quatenus organædus sonandi artem, Episcopi concessu, Moniales docere possit, abrogata sit, atque ita, ut nemini, nec viri, nec feminæ, etiam cujusvis Superioris facultate, ad monasteriorum quodvis accedere fas sit ejus rei causa: sed quæ Monialis vel organo sonandi, vel musici-

Sæcul XVI.
A.C. 1569.

musicæ artis perita est, alias Moniales instituere poterit.

Hæc eadem Synodus tandem ab-
soluebatur, additis quatuor decretis,
quæ veluti ceterorum omnium supple-
mentum erant; nam præcipiebatur Epi-
scopis Suffraganeis, ut priora decreta in
suis diæcesibus observari curent, ne ve-
ro ignorantia obtendi posset, præcepit
Synodus, ut ea in Ecclesiæ Metropo-
litaneæ valvis affigerentur, in ceteris
vero Ecclesiis, & Parochiis publice
prælegerentur: porro Archiepiscopus
omnia in his decreta contenta, si fors
difficultas circa eadem oriretur, expli-
candi facultatem sibi reservavit, salva
tamen semper Sedis Apostolicæ aucto-
ritate.

Hæc Synodus ad tres hebdomadas
protrahebatur, illius vero acta Fran-
ciscus Bonhomo Cremonensis, Nonan-
tulanus Abbas, ac postea Vercellensis
Episcopus, necnon in Germania, &
apud Helvetios Nuntius Romam de-
tulit, eaque nomine omnium Episco-
porum Mediolani congregatorum, sum-
mo Pontifici obtulit unacum Epistola
Synodica, in qua hi præfata decreta
auctoritati, ac iudicio summi Pontificis
subjiciebant, ut is ea, si ita visum fue-
rit, pro suo arbitrio corrigat.

Sæcul. XVI.

A.C. 1569.

Per idem tempus cuncta ferme Concilia, quæ sanctus Carolus celebravit, durabant, eædemque semper in iis servabantur solemnitates: postquam vero unum ex his Conciliis a Papa fuit approbatum, mox idem Præsul illius acta imprimi curabat, illorumque exemplaria ad omnes suos suffraganeos transmissit, ut ea in suis Diæcesibus promulgarent, nec minus id ipsum etiam per se fecit, vel per alios suo nomine Mediolani fieri studuit, eodemque modo intra novendecim sui regiminis annos sex celebravit Synodos, quæ postea in duobus majoris formæ voluminibus typis impressis fuere sub titulo: *Acta Ecclesie Mediolanensis.*

Præterea sanctus hic Præsul sub Pontificatu Pii IV. Avunculi sui præcipue familiari utebatur consuetudine cum Religiosis Theatinis, qui tam arctam profitebantur paupertatem, ut non modo nec in communi, nec in particulari proprium quid possiderent, sed nequidem eleemosynam peterent, necessariam opem a Dei providentia præstolantes: hos igitur sæpius Romæ in eorum Collegio ad S. Sylvestrum in Monte Quirinali visum ibat, ubi animum recreabat crebris colloquiis cum Guilielmo Sirleto, quem ob virtutis prærogativam plurimi habebat, eidemque

Sæcul. XVI.
A.C. 1569.

que purpuram Romanam procurabat: cum autem Operarios quæreret, qui ipsum in ferendo Pastoralis officii onere sustentarent, ex hisce Religiosis quatuordecim Patres Mediolanum accersebat, eisque primo Ecclesiam, domumque sanctæ Mariæ ad portam Romanam concessit: postea vero sancti Antonii ædes unacum Abbatia annexa donavit: porro antequam advenirent Theatini, sanctus hic Archiepiscopus ad eandem urbem advocabat Patres Jesuitas, quibus Ecclesiam sancti Fidelis attribuit, cum autem illa ad recipiendum tam frequentem populum illuc confluentem, prout ferme semper in novis foundationibus contingere solet, nimis angusta esset, sanctus Carolus aliam Ecclesiam juxta delineationem Peregrini celebri Architecti construi fecit, primumque fabricæ lapidem ipse die quinta Julii anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo sexagesimo nono posuit: ubi postmodum Carolus suam Abbatiam dimisit, & eandem, impetrata Pontificis venia, horum Patrum Collegio uniebat.

§. CVI.

Sanctus Carolus Scalenses Canonicos visitans, eosque ad pristinam disciplinam revocans.

Ff 3 Medio-